

05*2006

BISPEBJERGHOSPITAL

JANUAR FEBRUAR MARTS APRIL MAJ JUNI JULI AUGUST SEPTEMBER OKTOBER NOVEMBER DECEMBER

Studerende gav afdelingen et nyt arbejdsredskab

2

De studerende ryster op i os

4

I en studieunit lærer de sammen

6

Vi skal skabe et miljø, der er til at være og lære i

8

Studerende – ressource eller belastning?

Studerende i praktik er en stor del af Bispebjerg Hospitals hverdag. Tæt på en femtedel af medarbejderne er studerende, så hospitalet ville se noget anderledes ud uden dem.

Ingen er næppe uenig i, at praktik er en vigtig del af uddannelsen, hvad enten man læser til læge, sygeplejerske, fysioterapeut eller andet. Men er de studerende en ressource eller belastning i hverdagen for det faste personale? Og hvordan kan hospitalerne give de studerende det bedste læringsmiljø? Uddannelse og praktik er jævnlige til debat, og der forskes i læring

og samarbejdsformer, så hospitalerne kan få de bedste medarbejdere. Senest har man kunne læse i Jyllandsposten om nødvendigheden af at træne studerende i tværfagligt samarbejde.

Tema handler denne gang om studerende i praktik. Du kan bl.a. læse om sygeplejerskers praktik i en studieunit, medicinstuderende som en ressource i forskningen, og hvordan to studerende fik ændret arbejdsgangen om kostplaner på Videnscenter for Sårheling.

Studerende gav afdelingen et nyt arbejdsredskab

To studerende fra Suhrs Seminarium var i efteråret 2005 i praktik på Videnscenter for Sårheling. De har sat deres spor. Afdelingen har fået indført nye rutiner, når der udarbejdes kostplaner for patienterne.

- De har åbnet vores øjne for kostens betydning, når patienternes sår skal hele og ved genoptræning, fortæller Lisa Holbæk, klinisk sygeplejespecialist på Afd. S21. Vi har selvfølgelig haft en fornemmelse af, at det har en betydning, hvilken kost patienterne får.

De studerendes fordeling på fag over et år:

Fag	Antal	Fag	Antal
Bioanalytiker	20	Sygeplejerske	400
Ergoterapeut	16	Medicinstuderende	280
Fysioterapeut	84	Kliniske diætist	3-4
Radiograf	9	Social- og sundhedsassistent elever mm.	52

Fakta om studerende på Bispebjerg Hospital

- På Bispebjerg Hospital er der en uddannelsesstruktur med uddannelsesansvarlige for de forskellige faggrupper, der varetager overordnede funktioner på hele hospitalet. De uddannelsesansvarlige skal overordnet sikre, at den kliniske uddannelse varetages målrettet, pædagogisk og kompetent.
- De uddannelsesansvarlige koordinerer opgaverne med uddannelserne i H:S, CVU-Øresund, Københavns Universitet, Suhrs Seminarium, Brand- og Redningsskolen, Københavns Kommune.
- På afdelingsniveau bliver uddannelsesopgaven varetaget af specielt uddannede fagpersoner med særlige pædagogiske kvalifikationer inden for de forskellige fag og professioner, ligesom det øvrige personale deltager i uddannelsesopgaven.
- Fx er der inden for sygeplejerskeuddannelsen ansat 12 fuldtidsansatte kliniske vejledere, alle med reference til ledende oversygeplejersker.

Lisa Holbæk, klinisk sygeplejespecialist, Videnscenter for Sårheling

"Vi har fået en systematisk arbejdsgang omkring kost"

Men de studerende gav os kvalificerede retningslinjer og konkrete redskaber til, hvordan man kan lægge en kostplan. Det var fx nyt, at patienterne ikke må tabe sig, da det er musklerne og ikke fedtet der forsvinder. Vi har fået en systematisk arbejdsgang omkring kost. Og der er ingen, der nu kan sige, at de ikke kan beregne det.

Ny viden

De studerende havde en idé om, at man skal have en tilpas mængde protein og energi, hvis sårene skal hele. De kontaktede videnscenteret med det ønske at gennemføre en undersøgelse, som skulle afdække, om patienterne fik den kost, de har behov for. På baggrund af undersøgelsen udviklede de et elektro-

nisk program, hvor sygeplejersken skal indtaste højde, alder, køn mv. Så får man nogle beregninger på, hvor meget protein og energi patienten skal have. Og der kan sammensættes en kostplan.

- Det, der er smart ved det redskab, de har givet os, er, at de også har fordelt det over måltiderne. De siger fx, at til morgenmad skal patienten have 25% dækket og så et bud på, hvad forskellig kost giver for at dække dette behov. De fandt også ud af, at mellemmåltider er meget vigtige.

Fik undervisning

De studerende nøjedes ikke med at lave et konkret arbejdsredskab. De præsenterede undersøgelsens resultater i en rapport og på et møde. Derudover lavede de et undervisningsmateriale og underviste alle sygeplejerskerne på afdelingen. Lisa Holbæk pointerer, at det hele forgik i god dialog, og at de studerende havde en meget positiv tilgang – der var ikke noget med at slå os i hovedet, som hun siger.

- De studerende var meget åbne i deres tilgang til os. De tog os med på råd og spurgte, hvad der kan lade sig gøre mm. Det blev et godt samarbejde, hvor vi fik åbnet øjnene for en problemstilling og reflekteret, når de stillede spørgsmål. Vi er selvfølgelig både en afdeling og et videnscenter, og det gør, at vi er vant til at arbejde med viden og nytænkning. Og derfor var det kun berigende for os, at de studerende kom med ny viden, nye spørgsmål og endte med at give os et fantastisk arbejdsredskab. Vi har også skullet yde noget, men vi har fået tifold igen, slutter Lisa Holbæk.

Fakta om projektet

■ De to studerende, Sofie Anker og Camilla Storm, fra Suhrs Seminarium lavede deres bachelorprojekt på Videnscenter for Sårheling i efteråret 2005.

■ De undersøgte kostsammensætningen blandt en udvalgt patientgruppe. Undersøgelsen viste, at mange patienter fik for lidt protein og energi. På baggrund af undersøgelsen udarbejdede de studerende et elektronisk beregningssystem og en række forslag til kostplaner, der kan dække forskellige protein- og energibehov afhængig af alder, køn, vægt mm.

■ Videnscenter for Sårheling har siden efteråret 2005 brugt de studerendes beregningsmodel og kostforslag.

Camilla Storm arbejder nu som diætist i Ernæringsenheden på Hvidovre Hospital. Og Sofie Anker arbejder i Københavns Kommune med ”motion på recept”.

De studerende ryster op i os

Af Tine Mark Jensen, journalist

- De studerende betyder meget for arbejdsmiljøet. De stiller de basale spørgsmål med afsæt i viden fra studiet – hvorfor siger du det? Hvorfor gør du det? Hvad er planen? De får os gamle læger til at tænke og det er positivt, siger Vibeke Backer, overlæge i Lungemedicinsk Klinik.

Men Vibeke Backer ser især de studerende som en ressource i hendes forskningsprojekter. Hun har altid mindst en studerende ansat på sit forskningsprojekt, hvor de hjælper i forbindelse med undersøgelser. Her lærer den studerende protokolskrivning, indkalder patienter, gennem-

fører lungemedicinske og allergologiske patientundersøgelser og lærer at skrive rapporter – helst på engelsk. Og hvis de starter på deres 7. semester, kan de være på afdelingen i 2,5 år.

- De kan oparbejde en fantastisk rutine og viden indenfor vores område ved at være med på et forskningsprojekt. Det er en stor hjælp for de ph.d-studerende. Og de bliver en god ressource, når de har været her længere tid – vi kan virkelig overlade mange opgaver til dem. Mange af de studerende, jeg har haft, lærer også at skrive artikler. Det i sig selv er en kæmpe gevinst for os og for hospitalet.

Et fagligt miljø

Vibeke Backer ser de studerendes arbejde som en stor fordel for Bispebjerg Hospital. Deres abstracts bliver sendt ud i verden til

kongresser, som de deltager i. Det betyder mange deltagere fra Bispebjerg Hospital- og hospitalet bliver dermed synligt og kendt. Derudover kan det ofte bedre betale sig at sende studerende med fly, når en blodprøve fx skal til Australien, end at sende den med et fragtfirma. Fordelen er, at de studerende så samtidig møder forskere i andre lande.

- Vi stiller krav til de studerende, men vi gør også noget for at de deltager i de spændende ting, som fx faglige møder i forskningen og kongresser. Det er vigtigt at skabe et miljø for de studerende. Jeg får lidt en mor-funktion, men det er også helt ok. Og hvis den investering kan betyde, at de vender tilbage til Bispebjerg efter turnus, er det en god investering. Jeg oplever tit, at de tidligere studerende vender tilbage. Og det gør de kun, fordi de synes, her er rart at være, og der er et fagligt miljø. Det er banalt, men det har en betydning, at man kender stierne og ved, hvor kaffekassen er, siger Vibeke Backer.

De studerende skal have noget særligt

Det er dog ikke alle studerende, der får mulighed for at arbejde på et forskningsprojekt. Der bliver stillet krav af forskellig karakter.

- De skal ville noget, hvis de skal ansættes her. De skal udvise engagement, interesse og entusiasme. Det er helt centralt, at de udstråler imødekommenhed, da de har meget kontakt med patienterne, som ofte deltager frivilligt. Og så skal de se ordentlige ud, være videbegærlige og parate til at committe sig. Dem er der vel 1-2 af på en årgang, så vi har antennerne ude, slutter Vibeke Backer.

Fakta om Bispebjerg Hospitals medicinstuderende

Bispebjerg Hospital modtager ca. 140 nye medicinstuderende 2 gange årligt, fordelt på 1., 6., 7., 8., 10., 11. semester.

- 1. semesterstuderende er på en klinisk afdeling _ dag fra kl. 08.00 – 12.00
- 6. og 8. semesterstuderende er rent teoretiske hold, der undervises af lektorer og professorer

■ 7. semesterstuderende er i klinisk ophold, dvs. 17 ugers praktik i kirurgiske og medicinske afdelinger for at lære de grundlæggende færdigheder. Under opholdet modtager de også undervisning.

■ 10. semester er på klinisk ophold i Børne- og Ungdomspsykiatri, Voksenpsykiatri og Neurologi. Her modtager de studerende også undervisning sammen med deres kliniske ophold.

■ 11. semesterstuderende undervises i dermatologi.

Medicinstuderende Asger Sverrild i sin første praktik i Lungemedicinsk Klinik L

Godt at få fingrene i praksis

Asger Sverrild er i sin første praktik - 7. Semester på medicinstudiet. Han har fået den hvide kittel på og glæder sig over at få fingrene i praksis.

- Nu har jeg læst og læst i tre år, så det er nu teorien bliver omsat til praksis. I denne praktik er det selvfølgelig meget grundlæggende ting, vi skal lære fx om journalskrivning, som vi også skal til eksamen i. Men der er mange indtryk at forholde sig til og mange spørgsmål, der konstant dukker op. Jeg følger hele tiden en læge, som jeg observerer, og så skal jeg efterhånden lave mere og mere selv under supervision. Jeg har allerede skrevet min første journal. Men man skal også selv holde sig lidt til og vise, at man kan og vil, ellers får man ikke prøvet noget.

To typer læger – to typer vejledning

Hvad og hvordan man lærer som praktikant, oplever Asger som meget forskelligt alt efter hvilken læge, man har som vejleder.

- De yngre læger har meget fokus på det, de selv kan huske var svært. De vil gerne diskutere nogle ting og spørger også til en - de har forståelse for, hvad der kan være svært. Det føles på en måde ligeværdigt. De ældre læger er mere mentoragtige. De har en mere fast måde at gøre tingene på og har høje forventninger til os som studerende. Men det er fint, at de er forskellige. Det lærer man også af.

”Vi har mange erfaringer, vi kan dele, og det ville være rart at kunne reflektere over disse sammen”

Asger tror og håber, at lægerne ser de studerende som nytænkende og en social ressource fx i forhold til patienthåndtering og kommunikation

på tværs af lægegruppen og andre faggrupper. Han oplever stor forståelse for, at de studerende er på hospitalet og synes gennemgående, at han bliver mødt med realistiske forventninger. Det har kun været få gange, hvor han har oplevet, at vejlederen havde nogle urealistiske forventninger i forhold til organisatorisk forståelse – måske fordi det er svært at spole forventningerne tilbage hvert semester.

Engagement betaler sig

Og Asger Sverrilds engagement har givet resultat. Vibeke Backer har netop ansat ham i sit forskningsprojekt.

- Det er jeg selvfølgelig smigret over. Det er et spændende tilbud, hvor jeg kommer til at deltage i et innovativt forskningsprojekt. Jeg vil lære en masse om patienthåndtering i et forskningsprojekt, og hvordan man håndterer og bruger resultater. Og jeg får mulighed for at skrive en artikel. Som studerende er det en rigtig god mulighed.

Asger Sverrild ser det som en stor fordel at få kendskab til forskningsmiljøet, mens han er studerende. Det er en tankegang som giver en ballast til det arbejde, man skal udføre som læge, hvor det på mange hospitaler også forventes, at man forsker.

Et lille opråb

- Jeg er glad for at være i praktik. Men det kunne være dejligt med nogle bedre rammer for de studerende. Vi mangler et sted, hvor vi kan holde små møder og evt. arbejde lidt ved en computer. Vi har mange erfaringer, vi kan dele, og det ville være rart at kunne reflektere over disse sammen. Det ville være godt at få skabt et studentermiljø – lige nu skal jeg lave aftaler for at se nogle fra studiet, slutter en ellers glad og entusiastisk Asger Sverrild.

Undervisere for de medicinstuderende

Bispebjerg Hospital har en række professorer og lektorer, der er ansat af Københavns Universitet, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet. Der er tutorer, der varetager den daglige planlægning af medicinstuderendes kliniske ophold i afdelingerne. Derudover er der ansat en række kliniske undervisere.

Bispebjerg Hospital har:

■ 9 professorer, der har direkte undervisning af medicinstuderende. Disse professorer er ligeledes undervisnings-

ansvarlige for den prægraduate undervisning. Der er derudover en række professorer med andet arbejde relateret til forskning

■ 27 lektorer der har direkte undervisning af medicinstuderende, som derudover også kan være tutorer og undervisningsansvarlige for den prægraduate undervisning, i de respektive afdelinger, der ikke har professorer og eller tutorer

■ 7 tutorer der varetager den daglige planlægning af de medicinstuderendes ophold i de kliniske afdelinger.

Jane Rohde Voigt, uddannelsesansvarlig,
phd-studerende, Bispebjerg Hospital

Af Tine Mark Jensen, journalist

I en studieunit lærer de sammen

Jane Rohde Voigt skriver ph.d. om organiserings betydning for læreprocesser i sygeplejerskeuddannelsen. Hendes foreløbige analyser af det empiriske materiale peger på, at organisationen har stor betydning for, hvordan de studerende oplever og lærer i klinisk undervisning (et praktikforløb).

- I en studieunit får vejleder, studerende og patient et godt samspil. De danner deres eget fællesskab, og de lærer sammen. De lærer i kraft af de relationer, de har i gruppen. Fx dan-

"De har det sjovt, og det er slet ikke dårligt"

ner en 3. og 6. semester studerende et makkerpar. Det betyder, at den yngre studerende kan lære af den ældre. Og den ældre lærer ved at lære fra sig og tage en form for ledelse i visse situationer. De kan spejle sig i hinanden – 3. semesterstuderende kan se, hvad hun bliver til, og den 6. semester studerende kan se, hvor langt hun er kommet, og hvor meget hun kan. Det er en god proces.

Forskelle i læring

Læringsfællesskabet i en studieunit står i modsætning til de studerendes oplevelse i en 'almindelig' praktik. Her er de studerende langt mere alene og har ikke samme mulighed for at spørge og reflektere sammen med andre studerende. De føler sig hurtigere alene, og det kan være svært at blive en del af arbejdsfællesskabet. Udover at de ikke går sammen med andre studerende, skyldes det også, at vejlederen ikke er

der hver dag pga. forskellige vagter. I en studieunit er vejlederen der (næsten) hver dag. Og det giver mulighed for løbende sparring.

- Det har været interessant at se, hvor meget de studerende bruger hinanden og vejlederen. Vejlederen er meget central, og den næsten daglige tilstedeværelse gør de studerende trygge. Derudover er vejlederen meget dedikeret til opgaven. Hun har timer til at tage sig af sine studerende og skal tænke læringsforløb både for gruppen og den enkelte. Der bliver skabt et læringsrum i afdelingen pga. relationerne. Og i det lokale, de får til rådighed, kan de søge oplysninger og dermed fordybe sig. Det betyder, at uddannelsen kommer mere i fokus. I almindelige praktikforløb får uddannelsen en mere sekundær status, fortæller Jane Rohde Voigt.

Konflikter er en del af læringen

Jane Rohde Voigt var inden hun påbegyndte sin ph.d. kritisk over for uddannelseskonceptet pga. den meget kollektive læreproces. Men hun kan se, at den skaber mulighed for refleksion og læring på en positiv måde. Og der bliver flere at lære af. Samtidig bliver læringsmiljøet mere afslappet, hvilket efter hendes mening fremmer læring.

- De har det sjovt, og det er slet ikke dårligt, siger Jane Rohde Voigt og fortsætter - Dermed ikke sagt, at der ikke opstår konflikter, det er ofte en del af det at indgå i en gruppe. Men konflikter er også en del af hverdagen på en arbejdsplads, så det mener jeg også, de lærer af. Og her har de vejlederen til at hjælpe dem, hvis det går i hårdknude.

I forhold til den seneste debat om sygeplejerskeuddannelsen mener Jane Voigt, at pilen peger på hospitalerne.

- Det er vores ansvar at lære de studerende de grundlæggende praktiske færdigheder. Og derfor er det også vigtigt, at vi forholder os aktivt til de studerende og de rammer, vi skaber for praktikken, slutter Jane Rohde Voigt.

Fakta om Jane Rohde Voigts ph.d.: Læring i studieunit – en ny kontekst for læring?

Undersøgelsen handler om ligheder og forskelle i klinisk undervisning i studieunit og på et 'almindeligt' hospitalsafsnit.

Den empiriske del indeholder:

- Observationer af tre hold i studieunit – 2 x 1 uge
- Observationer af tre 'almindelige' praktikforløb - 2 x 1 uge

- Kvalitative interview med alle observerede studerende
- Kvalitative interview med alle vejledere

Den læringsforståelse som ligger til grund for undersøgelsen er inspireret af uddannelsesforsker Jean Lave og forsker Etienne Wenger. Jane Voigt forventer at afslutte sin ph.d. i august 2007.

TEMA

05*2006

BISPEBJERG HOSPITAL

Flest fordele ved en studieunit

Karin Andersson har både været i praktik i en studieunit og i et 'almindeligt' forløb. Hun har været glad for begge dele. Men hvis hun skulle vælge én form, ville det være studieunit.

- Det er en stor fordel at ens vejleder er der næsten hele tiden i en studieunit. Man kan hele tiden følge op på ens læringsmål og diskutere de spørgsmål, der dukker op undervejs. Jeg havde en klar fornemmelse af, at der var meget styr på tingene. I det andet forløb kunne min vejleder godt være væk flere dage, fordi hun havde andre vagter. Og så blev jeg nogen gange i tvivl, om hun fik meldinger fra de andre sygeplejersker om mit forløb. Samtidig bliver det også en anden type feedback, man får fra de sygeplejersker, der ikke er ens vejleder, fortæller Karin Andersson.

Vi fandt løsninger sammen

Karin fremhæver desuden samværet med de andre studerende i en unit. De kan bruge hinanden til at diskutere problemstillinger om de

*Sygeplejerske Karin Andersson,
Ortopædkirurgisk Afdeling M*

patienter, de har sammen. Og hun mener, man lærer af de forskellige indgangsvinkler. Ofte er man bedre til at luften sin tvivl sammen med andre studerende, og så kan man finde en løsning – på den måde tør man måske mere, siger Karin.

- I min første praktik var vi to på afdelingen. Men vi var i hver sin ende med forskellige patienter, så der var ikke meget erfaringsudveksling. Og selvom vi i studieunit var studerende både fra 3. og 6. Semester, så lærte jeg som 6. semester studerende også at viderefordre den viden, jeg havde, slutter Karin Andersson.

Ro til læring

Preben Tønsberg og sygeplejestuderende Flemming Storgaard, Ortopædkirurgisk Afdeling M

-Mit første indtryk af praktikken i studieunit er utrolig godt. Det er de samme mennesker, man møder, og vi kan som studerende bruge hinanden – det giver tryghed fortæller Flemming Storgaard, der netop er startet i praktik som sygeplejerske på Afd. M.

Afd. M har haft studieunit siden 2003, og Flemming er en af de nye 3. semester stude-

rende. Og selvom det er hans første praktik, ser han mange fordele ved at være i en studieunit. Særligt den tætte kontakt til vejlederen og muligheden for erfaringsudveksling med de andre studerende tæller på plussiden.

”Og når jeg er tryk, bliver jeg ikke stresset, og så lærer jeg mere”

- Jeg oplever det som meget trygt at være i praktik her. Og når jeg er tryk, bliver jeg ikke stresset, og så lærer jeg mere. Det er den samme person, som jeg har studiesamtaler med, og som jeg arbejder sammen med næsten hver dag. Det betyder, at vi kan holde fokus på mine mål og holde fast i aftalerne. Vejlederen kan give mig feedback, når vi har været inde hos en patient. Ofte starter jeg med at fortælle, hvordan jeg synes det gik. Og derefter kommenterer min vejleder og kommer evt. med nogle råd. Det betyder meget, at det er så tæt på situationen, at vi snakker om erfaringerne i fht. mine læringsmål. Men vi studerende lærer også meget af hinanden. Vi har vores eget rum, hvor vi kan sætte os og diskutere erfaringer og spørgsmål, der er opstået. I lokalet har vi også litteratur, så der er mulighed for at fordybe sig. Jeg er meget positiv indtil videre, slutter Flemming Storgaard.

Patient i en studieunit

Preben Tønsberg er patient i en studieunit – og han er godt tilfreds.

- Det er rart, det er den samme studerende, jeg ser hver dag. Flemming og jeg har det godt - man lærer hinanden at kende. Jeg ville nok være lidt skeptisk, hvis det var mange forskellige studerende, siger Preben Tønsberg, der er indlagt på 2. måned på Afdeling M.

Preben Tønsberg ser det som en selvfølge, at de studerende er med, og har ingen problemer med at blive plejet af én. Han synes, de gør et glimrende stykke arbejde.

Fakta om studieunit

På Bispebjerg Hospital er en studieunit en gruppe på 4-6 studerende på 3. og 6. semester. Gruppen er underopdelt i makkerpar og har bestemte patienter, de plejer. De studerende har en fast vejleder, der holder fælles og individuelle samtaler med de studerende. Vejlederen er der stort set hver dag.

Der er mange hospitaler, der har studieunits, bl.a. Hvidovre Hospital, Rigshospitalet, Holstebro Sygehus m.fl. Der findes ikke en entydig definition på en studieunit, og derfor kan den være forskellig fra hospital til hospital. En afgørende forskel kan være om den er monofaglig eller tværfaglig.

portræt

Vi skal skabe et miljø, der er til at være og lære i

Klinisk vejleder Ania Krasuski arbejder målrettet for at give de studerende de bedste betingelser for at lære i deres praktik

Der er ingen slinger i valsen, når Ania Krasuski fortæller om, hvordan hun ser sin rolle som klinisk vejleder, og hvilke betingelser der skal til, for at de studerende kan lære. Nærvær og tydelige krav er nogle af kodeordene. Og efter en times samtale er man ikke i tvivl om, at de studerende i Klinik Y er i gode hænder.

- Noget af det vigtigste er, at de studerende skal opleve, at de er en del af arbejdsfællesskabet og bliver en del af en afdeling. Det betyder meget for det, de lærer og deres arbejdsglæde. Men det kræver noget af afdelingen, som har rigeligt at tage sig til. Derfor arbejder jeg tæt sammen med afdelingssygeplejersken. Vi diskuterer, hvad og hvordan de studerende skal lære. Og så er jeg heldig, at de afdelinger, jeg er tilknyttet, synes, det er sjovt at have de studerende. Det kan lyde banalt, men det har den afgørende betydning, at de studerende føler sig velkomne og ikke til besvær, fortæller Ania Krasuski.

Ania Krasuski lægger vægt på, at hun er tydelig over for de studerende.

- De skal vide, hvilke krav der stilles til dem: Hvad forlanger jeg af dem, mens de er her? Hvad skal de lære? Hvordan skal de gøre det? Og hvem

skal de gøre det sammen med? De er jo usikre, når de starter, og derfor er det vigtigt at give nogle rammer. Men jeg har også en vigtig funktion i forhold til at give plads til alle spørgsmålene og støtte dem, når de bliver i tvivl.

Ania Krasuski er så meget sammen med de studerende som muligt. Hun går ud på afdelingerne et par gange om ugen, og ser, hvordan det hele forløber. Hvis den studerende har brug for det, går hun også gerne med en hel dag, hvor de fx dokumenterer sammen, og hvor hun kan evaluere dem. Og så er der ugentlige samtaler, hvor de planlægger og sætter læringsmål, men også snakker om løst og fast.

- Det giver mange tanker og spørgsmål, når man pludselig skal yde omsorg for syge mennesker. De studerende kommer i sårbare situationer, som det kan være vigtigt at få talt om. Praktiktiden er sværere end man tror. De føler sig ofte alene, og det kan slå dem ud, hvis der er en sygeplejerske, der ikke kan huske deres navn, ikke smiler eller giver feedback – tvivlen er lige om hjørnet. Sådan har det altid været. Men nu tør de studerende sige det, og jeg kan hjælpe dem, siger Ania Krasuski.

De seks overordnede principper for kommunikation på Bispebjerg Hospital:

- › Respektfuld omgangstone
- › Samtale frem for enetale
- › Tilpasset til dem vi taler med
- › Til tiden, det rette sted
- › Vi øver os – hele tiden
- › Mål og måling

TEMA udgives af Bispebjerg Hospital og udkommer 5 – 6 gange pr. år.
Næste nummer udkommer december 2006.

Ansvarshavende redaktør:
Kommunikationskoordinator Else Wad Bjørn
Kommunikationsenheden, Bispebjerg Hospital.
Telefon 3531 2800
ewb@bbh.hosp.dk

TEMA indeholder sundhedsfaglige artikler og debat om behandlingsresultater og aktuelle udviklingstiltag på Bispebjerg Hospital.

Foto: Claus Peuckert Fotografi A/S

Grafisk tilrettelæggelse: Line Bjørnbøl
ad+B Grafisk design • www.ad-b.dk

Tryk: Green Graphic A/S
Denne tryksag er Svanemærket og trykt med vegetabiliske farver.

Oplag: 2000

TEMA kan også læses på BBHinet og www.bispebjerghospital.dk
Bispebjerg Hospital, Bispebjerg Bakke 23, 2400 København NV